

ע"פ 50385/08/17 - אברהם ברהה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ת 50385-08-17 ברהה נ' מדינת ישראל
05 נובמבר 2017
לפני:
כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין כבוד השופטת מיכל ברק
נבו
המערער אברהם ברהה
נגד
המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד יאיר אבין

ב"כ המשיבה עו"ד גבריאלה ליברמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

לא ביקשנו תשובת המשיבה מעבר לקבלת גיליון ההרשעות הקודמות.

המערער הורשע על פי הודאתו בתיק ת"ד 2104-09-15 (בית משפט השלום לתעבורה מרכז) בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, שכן מעולם לא היה מורשה לנהוג, בהפקרה לאחר פגיעה שהעונש המירבי בצידה הוא 3 שנות מאסר, בנהיגה בקלות ראש ותחת השפעת משקאות משכרים ונידון ל-9 חודשי מאסר בפועל, לשנת מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין, 4 שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, 6 חודשי פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין והתחייבות כספית בסך 10,000 ₪.

הערעור מכוון כלפי חומרת עונש המאסר בפועל וכלפי משך תקופת הפסילה וב"כ המערער ביקש בפתח הדיון בפנינו להפנות את המערער פעם שלישית לשירות המבחן על מנת שישתלב בהליך טיפולי.

ב"כ המערער מסתמך על האמור בסיפא התסקיר הראשון מיום 5.6.17 שהיה בפני בית משפט קמא אך מתעלם מהאמור בתסקיר המשלים מתאריך 6.7.17 לפיו במהלך תקופת הדחייה נבחנה האפשרות של שילוב המערער בתהליך טיפולי אך שירות המבחן, שאמנם המליץ על ריצוי עבודות שירות על ידי המערער, לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו שכן

עמוד 1

התרשם מרמת מוטיבציה נמוכה של המערער להשתלב בטיפול לצורך שינוי דפוסי התנהגותו.

ב"כ המערער טוען כי עמדת המערער בפני שירות המבחן נבעה מאי הבנה אך מהאמור בשני התסקירים לא התרשמנו כי הייתה אי הבנה בין המערער לבין שירות המבחן, שכן הוא תיאר בפני שירות המבחן את כל נסיבות חייו, את היותו עובד בעבודה יציבה ונמצא בזוגיות ממושכת ואת מאמציו לבנות חיים תקינים.

משכך החלטנו שלא להפנות את המערער פעם נוספת לשירות המבחן, שכן הדבר יהיה ברכה לבטלה.

ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור כי שגה בית משפט קמא בכך שלא אימץ את המלצת שירות המבחן, כאמור, בכך שלא נתן משקל לגילו הצעיר של המערער, שהוא בגיר-צעיר, ובכך שקבע מתחם ענישה בין 8 ל-24 חודשי מאסר במקום מתחם שהרף התחתון שלו הוא 6 חודשי עבודות שירות.

באשר לנסיבות התאונה, טען ב"כ המערער שהמערער לא הפקיר את שתי הפצועות אלא ראה שהן בריאות ולכן עזב את המקום רגלית מבלי שהוא נוהג ברכב אלא נוטש אותו בסמוך למקום התאונה.

לגבי עונש הפסילה, טוען ב"כ המערער כי המערער זקוק לאור בקצה המנהרה שיינתן לו אם תקוצר תקופת הפסילה ואז יוכל להוציא רישיון נהיגה.

לא ביקשנו תשובת ב"כ המשיבה שכן גזר הדין הנכון והמוצדק של בית משפט קמא נותן מענה ראוי לכל טענות ב"כ המערער.

בית משפט קמא נתן דעתו לנסיבות קרות התאונה אשר נגרמה בעטיו של המערער וגם אם המערער לא נמלט עם רכבו ממקום התאונה, הרי הוא נמלט רגלית ויש בכך משום התנהגות חסרת מוסר ומכוערת בכל מובן המילה, אשר מצדיקה הטלת עונש מאסר שלא בעבודות שירות על מי שנוהג כמו המערער.

לכך יש לצרף את העובדה שלמערער מעולם לא היה רישיון נהיגה והיה תחת השפעת משקאות משכרים ובכך סיכן את בטיחותם של המשתמשים בדרך, לרבות הולכי הרגל, כאשר סכנה זו מומשה בפגיעתו בנפגעות התאונה.

בית משפט קמא לא התעלם גם מהנסיבות האישיות של המערער, כפי שבאו לביטוי בתסקירי שירות המבחן, אך לא התעלם גם מעברו הפלילי החל מהיותו נער, שבגינו ריצה 15 חודשי מאסר בגין שוד מזוין ו-3 חודשי מאסר בגין עבירות אחרות כמו השתתפות בהתפרעות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ועבירות אחרות.

לאור כל האמור לעיל, גזר הדין נושא הערעור הוא גזר דין סביר ומאוזן, שאינו סוטה ממדיניות הענישה הראויה ולוקח בחשבון את כל השיקולים לקולא ולחומרה.

אנו דוחים את הערעור.

המערער יתייצב לריצוי מאסרו בבית סוהר הדרים, ביום 1.1.18 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות וגזר הדין של בית משפט קמא.

על ב"כ המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

התנאים שנקבעו לעיכוב ביצוע עונש המאסר יעמדו בתוקפם עד להתייצבות המערער לריצוי עונשו.

ניתן והודע היום טז' חשון תשע"ח, 5/11/2017 במעמד ב"כ הצדדים והמערער.

מיכל ברק נבו, שופטת

**שמואל בורנשטין,
שופט**

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**